

mandatum dare, ut illius arbitratu dispensentur, neque non cum timore Dei summaque sollicitudine per Presbyteros ac Diaconos erogentur in pauperes. Percipiat autem & ipse (si modo indiget) quantum ad necessarios suos & hospitio exemptorum Fratrum usus opus habet, ne quo modo ipse posteriore loco habeatur, quam ceteri. Ordinavit enim Lex Dei, ut qui altari inserviunt, de altari nutriantur: quando nec milites unquam suis annoni arma hostibus inferant.

XLII. Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus, qui vel alea, vel ebrietatibus indulget; vel delinito, vel deponitur.

XLIII. Subdiaconus, aut Cantor, aut Lector, qui consimilia facit; vel delinito, vel a communione sejungitur. Similiter & Laici.

XLIII. Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus qui usuras a mutuum accipientibus exigit; vel delinito, vel deponitur.

XLIV. Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus, qui cum Hæreticis preces conjunxerit; dumtaxat a communione suspenditur. Si verò etiam ipsos tanquam Clericos aliquid agere permiserit; deponitur.

XLV. Episcopus, aut Presbyterum, qui Hæreticorum Baptisma aut sacrificium susceperit; deponi præcipimus. Quæ etenim conventio inter Christum & Belial? aut quæ particula Fidei cum Infideli?

XLVI. Episcopus, aut Presbyter si eum, qui verum Baptisma habet, iterum baptizaverit, aut pollutum ab impiis non baptizaverit; deponitur, ut qui crucem & mortem Domini derideat; neque discernat veros Sacerdotes à Sacerdotibus impostoribus.

XLVII. Si quis Laicus, cum suam à se uxorem abjicit, alteram duxerit, aut ab alio dimissam; a communione segregatur.

XLVIII. Si quis Episcopus, aut Presbyter secundum ordinationem Domini non baptizaverit in Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum, sed in tres principio carentes, aut tres Filios, aut tres Paracetos; deponitur.

XLIX. Si quis Episcopus, aut Presbyter in una initiatione non tres immersiones, sed unam dumtaxat, quæ in mortem Domini detur, peregerit; deponitur. Non enim dixit Dominus, in mortem meam baptizate: sed profecti docere omnes Gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.

L. Si quis Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus, aut quisvis omnino de Sacerdotali consortio, nuptiis, & carnis, & vino abstinerit, non propterea quò mens ad cultum pietatis reddatur exercitatio, sed propter abominationem: oblitus, quòd omnia pulchra valde, & quòd masculum & feminam Deus creavit hominem, sed diffamationibus laceffens creationem Dei, vocat ad calumniam; aut corrigitur, aut deponitur, & ex Ecclesia rejicitur. Consimiliter & Laicus.

LI. Si quis Episcopus, aut Presbyter eum, qui a peccato revertitur, non recipit, sed rejicit; deponitur, eo quòd Christum offendat, qui dixit, ob unum peccatorem, qui respicitur, gaudium oboriri in Cælo.

LII. Si quis Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus carnis & vino Festivis diebus non utatur, idque per abominationem, non propter exercitacionem ad cultum pietatis; deponitur, tanquam qui cauterio notatam habet conscientiam, & multis autor sit offendiculi.

LIII. Si quis Clericus in caupona cibum capere deprehensus fuerit; a communione excluditur: excepto tamen eo, qui necessario in itinere in commune diverterit hospitium.

LIV. Si quis Clericus Episcopum contumelia affecerit; deponitur: Principi enim populi tui non maledices.

LV. Si quis Clericus contumelia affecerit Presbyterum, aut Diaconum; a Communione segregatur.

LVI. Si quis mancum, aut mutum, furdumve, aut cæcum, aut eum, cui vitiosus incessus est, subannaverit; a communione privatur. Consimiliter & Laicus.

LVII. Episcopus, aut Presbyter, qui negligentius circa Clerum vel populum agit, neque in pietate eos erudit; a communione segregatur. Si verò in ea fœcordia perseveraverit; deponitur.

LVIII. Si quis Episcopus, aut Presbyter, Clerico ex inopia laboranti necessaria non suppeditaverit; a communione rejicitur: si perseverat; deponitur, ut qui fratrem suum necaverit.

LIX. Si quis falsò inscriptos impiorum libros tanquam sacros in Ecclesia ad populi & Cleri corruptionem publicaverit; deponitur.

LX. Si accusatio contra fidelem instituat de fornicatione, aut adulterio; aut quacumque alia actione prohibita, & convictus fuerit; in Clerum non perducitur.

LXI. Si quis Clericus per metum humanum, vel Judæi, vel Græci, vel Hæretici negaverit, si quidem nomen Christi; ab Ecclesia rejicitur: si verò nomen Clerici; deponitur: poenitentia tamen ductus, ut Laicus recipitur.

LXII. Si quis Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus, aut omnino quicumque ex Sacerdotali consortio comederit carnes in sanguine animæ ejus, aut à bestis abreptum, aut suffocatum; deponitur: hoc enim Lex prohibuit. Sin verò Laicus fuerit; a communione excluditur.

LXIII. Si quis Clericus, aut Laicus, Synagoga Judæorum, aut Hæreticorum conventiculum ingressus fuerit, ut preces cum illis conjungat; deponitur, & a communione secluditur.

LXIV. Si quis Clericus in concertatione aliquem pullaverit, & uno ictu ac pulsatione interemerit; deponitur propter temeritatem suam. Sin verò Laicus sit; arector a communione.

LXV. Si quis Dominicum diem, aut Sabbatum, uno solo dempto, jejulare deprchendatur; deponitur: sin Laicus; a communione ejicitur.

LXVI. Si quis virginem sibi non desponsatam admota vi detinet; a communione suspenditur. Non licitum autem esto ei aliam ducere: sed eam detinet, quam sollicitavit, quamvis pauperula sit.

LXVII. Si quis Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus secundum aliquo ordinationem susceperit; deponitur tam ipse, quam qui ipsum ordinavit: nisi forte confiter ordinationem eum habere ab Hæreticis. Qui enim à talibus baptizati, aut ordinati sunt; hi neque Fideles, neque Clerici esse possunt.

LXVIII. Si quis Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus, aut Lector, aut Cantor sacram Quadragesimam Paschæ, aut quartam Feriam, aut Parascevem non jejunaverit; deponitur: præterquam si imbecillitate impediatur corporis. Sin Laicus sit; a communione privatur.

LXIX. Si quis Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus, aut omnino quicumque ex Clericorum consortio cum Judæis jejunaverit, aut communem Festum diem cum ipsis egerit, aut lauta Festi, nempe azyrna, aut aliud hujus generis, ab eis susceperit; deponitur: si Laicus; a communione segregatur.

LXX. Si quis Christianus oleum ad sacra Gentilium, aut in Synagoga Judæorum in Festis eorum detulerit, aut lucernas incendit; a communione excluditur.

LXXI. Si quis Clericus, aut Laicus ceram aut oleum ex sancta subripiat Ecclesia; a communione sejungitur.

LXXII. Vas aureum & argenteum sanctificatum, aut velamen linteumve, nemo amplius in suos usus assumito: iniquum enim est. Ceterum si quis deprehensus fuerit; excommunicatione muldatur.

LXXIII. Episcopum de aliquo per fide dignos accusatum homines, ab Episcopis vocari necessarium est. Et si quidem comparuerit, & confessus convictusve fuerit; censura irrogatur Ecclesiastica. Si verò vocatus non obtemperaverit; secunda quoque vice vocatur, missis duobus ad ipsum Episcopis. Quòd si per contumaciam ne sic quidem comparuerit; Synodus suam contra ipsum pronuntiatio sententiam, ne quid tergiversando detrectandoque judicium ductifacere videatur.

LXXIV. In dictionem testimonii contra Episcopum Hæreticus non admittitur: sed neque fidelis, si solus sit. In ore enim duorum aut trium testium consistit omne dictum.

LXXV. Item non oportet Episcopum fratri, aut filio, aut alteri cognato humano gratificari affectu. Neque enim Ecclesiam Dei conferre debet in heredes. Enimverò si quis id fecerit, irrita permanet ordinatio: ipse autem excommunicatione percellitur.

LXXVI. Si quis oculo defectus, aut obtuso crure exstus, & dignus sit; Episcopus efficitur: non enim mutilatio corporis ipsum polluit, sed inquinatio anima.

LXXVII. Qui verò mutus furdusve, & cæcus est; Episcopus non efficitur, non quia oblatio corpore est, sed ne Ecclesiastica impediatur munia.

LXXVIII. Si quis Dæmonem habeat; Clericus non efficitur: sed neque cum fidelibus preces fundito. Mundatus verò recipitur: & si dignus fuerit; efficitur.

LXXIX. Qui ex vita Gentili advenit, & baptizatus est, aut ex conversatione prava; eum justum non est protinus promoveri in Episcopum. Injurius enim est, eum, qui non prius specimen & documentum de se præbuerit, aliorum Doctorem existere: nisi alicubi dono Divina gratia hoc fiat.

LXXX. Dicimus, quòd non oporteat Episcopum, aut Presbyterum publicis se administrationibus immittere: sed vacare, & commodum se exhibere vobis Ecclesiasticis. Animum igitur inducto hoc non facere, aut deponitur. Nemo enim potest duobus dominis servire, juxta præceptum Dominicum.

LXXXI. Servi si in Clerum promoveantur citra dominorum voluntatem; hoc ipsum operatur redhibitionem. Si quando verò servus quoque gradus ordinatione dignus videatur (qualis & noster Onesimus apparuit) & domini consenserint, manumque emiserint, & domo sua ablegaverint; efficitur.

LXXXII. Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus, qui militia vacaverit, & simul utrumque retinere voluerit, tam officium Romanum, quam functionem Sacerdotalem; deponitur. Quæ enim Cæsaris sunt, Cæsari: & quæ Dei, Deo.

LXXXIII. Quisquis Imperatorem aut Magistratum contumelia affecerit; supplicium luito: & quidem si Clericus sit; deponitur: si Laicus; a communione removetur.

LXXXIV. Sunto omnibus vobis, Clericis simul & Laicis, venerandi ac sacri libri: veteris quidem Testamenti, Moisis quinque; Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium: Jesu filii Nave unus: Judicum unus: Ruth unus: Regnorum quatuor: Derelictorum ex libro dierum, duo: Hester unus: De Machabæorum gestis, tres: Job unus: Psalterium unus: Salomonis tres: Proverbia, Ecclesiastes, Canticum Canticorum: Prophetarum duodecim; unus Esaia: Jeremiæ unus: Ezechiel unus: Daniel unus. Inquiritor autem à vobis extrinsecus, ut adolescentes vestri addiscant item Sapientiam eruditi Syrach. Nostra verò, hoc est, novi Testamenti; Evangelia quatuor, Matthæi, Marci, Luca, Joannis: Pauli Epistolæ quatuordecim: Petri Epistolæ duæ; Joannis tres: Jacobi una: Judæ una: Clementis Epistolæ duæ; & Præceptiones, quæ vobis Episcopis per me Clementem in libris octo nuncupate sunt, quas omnibus publicare non oportet ob quædam arcana, quæ in se continent. Et actiones nostras Apostolorum.

Finis Apostolicorum Canonum, Gregorio Haloandro interprete.

